

Graf-skrift, framställt till skyldigt äreminne på förnäme råd och handelsman...

Junelius, Olavus Andreae

82 Aa 224 Blackman

Graf-Skrift /

Framstält till
Ehldigt Åreminne

På

Förnåme Råd och Handelsmannens

Ehreborne och Hög-Wälachtade

Herz

ALVIN

BRANDMANS

Graf /

I hwilken han nedlades den

A:o 1705 / i Brahe- Stadz Kyrckia.

Åf

Nu iag Herz Blackmans dygd nått kunde sammanwira
 Samt / som iag wil och bör / här wittert rechna opp
 Allt hwad / som hafwer prydt Hans hela lefnads lopp /
 Så skulle iagh förwist Hans Grafsten härligt zjira.
 Jag skulle wed Hans Graf en sådan Skrift framgiffwa /
 Som för det dygdsläf han med så stadig id /
 Sig har förwärfwat i sin hela wandrings tid /
 Ut i wår wandring of ett mönster skulle blifwa.
 Ey han har lefwat så som alla nogfsamt weta /
 Som honom hafwa kiänt / som hafwa sedt och hördt /
 Hwad ärbar handel han här alt d hafwer fört /
 Ut efter listfa Mån wij äntlig skola leta.
 Ey förjer nu des mer / hans Måka högt bedröfwat /
 Ut hon ey längre fick här hoos sig niuta qwar
 Sin kärste bästa Wån / sitt hufwud och förswar
 Ah! bort från henne är des största glädie röfwat.
 Hwad hans Styf-Dötter mist kan hon ey så beklaga /
 Ut hon förlorat den som Faders hjertra bar
 Til henne / och försörgd' aldeles som en Far.
 Nu föria / de som råd af honom plågat taga.
 Men Gud som särat har / han telstes tröstien giffwa
 Hans Måka först och främst / och låte henne så /
 Sin enslighet försörgd och wäl igenom gå.
 Hans Anförwanter seen Gud låte trostad' blifwa.
 Ey låter Herrans Ord / Ehr sorg och suckan liisa:
 Gud dem han håller kär måst skynsam rycker bort /
 För lyckans hotand' fall gör deras möda kort /
 Ut de för sorgelät så siunga Engla-Wissa.

OLAVO JUNELIO.

Den Sörriandes röst.

Så är min lust i sorg och qwal förändrat /
 D grymma Död / du har så med mig handlat /
 Ut all min frögd nu lägges uti mull:
 O ångslans dag! O swära sorge timma!
 Som swept min frögd i dödsfens Natt och dimma /
 Och slagit kull.

War iag ey den / som lust och nöije hade?
 War iag ey den / som wed min sida lade /
 Ey längoseen en huld och säter Wån?
 Men / jånner / iag nu des omgånge saknar /
 Ey hör hans röst när iag af soimmen waktar /
 Han wandrat hän.

Men hör min Wån / din wånskap iag ey glömmet /
 Omkiönt du dig i Jorden för mig gömmer /
 Un mig / iag ber / til slut af al min frögd /
 Ut iag din Graf med tusen tårar ståncker /
 Och astan din med hiertans sorg påtåncker /
 Så är iag nögd.

Far här med wäl min hiertans Mån och Måka /
 Förr iag mig self skall / ån som dig försaka /
 Tills iag och ro får för min trötta kropp /
 I mörka Grafwen wid din sälla sida /
 Der begges ben i lust och frögd förbida
 Ut stiga opp.

Den Aflednas Tröst.

Nu har iag Jorden glömt och Jordens häfwor /
 Ey Himlen self mig krönt med himbla gåfwor /

I Grafwen ha nu mina lemmar roo /
 Nu har iag hoos min Jesum för all möda /
 Bekommit ewig frögd och himmelsk föda
 Ut i hans boo.

Hwem wil då med sin sorg min roo förstöra /
 Mån tårars rågn til lijfwet kunna föra
 Den Ewigheten i sitt rijke satt /
 Ah! snöde Wård / Ah! kunde du besinna /
 Hur' all din fågning måst en gång förswinna
 Til intet plat.

Så må du / Måkan min / ey tårar stånckia
 Uppå min swarta mull / du må betenckia /
 När du wäl har upfyldt din dagars tal /
 Så få wi wäl hwar andra se och höra /
 Der ingen sorg wår glädie kan förstöra!
 I Jesu Saal.

I medler tid är Gud din Mån och Måka /
 Som dig i Nöd och Död ey wil försaka /
 Säll är den som til Herren håller sig.
 Haf tusen tack för al den tiensst och åra /
 Som du mig har i wården welat bära /
 Gud tröste dig.

AB. FALANDRO A. F.

Död / du mörckfens macht / hur' mången för dig förjer /
 I Söder / När och Wäst / din grymheit man förspörjer /
 Du fångar hwem du kan med dine glupste floor /
 Du där dit hemwist tar der dygd och åra boor.

Et sorgligt prof wi ha här af din grymhet stränga /
 I det du drifst dig så hårt med sorgen tränga /
 Ett huus i Brahe-Stad / af dygd och åra stort /
 Ut du det Faderlöst och förjand' hafwer gjort.
 Du slagit har en Mån / som sig med Dygden banat /
 En härlig wandrings wåg / och ey i loppet stanat /
 Ey han i Waggan lart at prisa Herren Gud /
 Och i sin ålends tid sig hullit til hans bud.
 Med wördnad altid hört med andacht seen betrachtat
 Gudz Ord / som kraftigt är / all wårldfens skärd södrachtat
 Meddelte gärna den som tårftig kom här fram /
 Och wiiste redlighet i handel mot hwar Mån.
 En trogen Wån han war mot den / som Wån bord' heta /
 Saktmodig / stilla / from / lat wreden sig ey reta
 Til et ursinnigt raas / som icke tienar wäl /
 Bland Christi dyra folk hoos en förnuftig siäl.
 Skal sådant ingen tin för dig / O Död / doch gälla?
 Wil du tillika med de onda dygden falla?
 Nei / det skal slå dig felt / wårt hopp står deruti /
 Den bästa delen är för dig och Grafwen fri /
 Ey han / han som nu har sin wåg så dygdigt lempat /
 Han kan nu seia sig / en god kamp hafwa lempat /
 Han stöter nu ey om den snöde wårdjens prijs /
 Ey han already är hoos Gud i Paradis.
 Det lindrar nu Ehr sorg som sälla salta tårar
 På denne dödas Mull / Wår Herres hand som särar /
 Förbindar / helar alt / och han som hwilar här /
 Skal Eder innan fort med glädie möta där.

AND. Gedda.

STANDARD
PAPER CO.

THE STANDARD PAPER CO.
NEW YORK

STANDARD

THE STANDARD PAPER CO.

1888

STANDARD

THE STANDARD PAPER CO. NEW YORK